[2024] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 559: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 953

ਦਾਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2024 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5199)

10 ਦਸੰਬਰ 2024

[ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗਰਤਨਾ* ਅਤੇ ਨੋਂਗਮੇਕਾਪਮ ਕੋਟੀਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ।

ਸਿਰਲੇਖ[1]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 – ਧਾਰਾ 482 – ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 498ਏ - ਦਾਜ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1961 – ਧਾਰਾ 3, 4 – ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 498 ਏ, ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4, ਦਾਜ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਪਤੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੁਰਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ - ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ) ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਸਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ। ਜਵਾਬੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਕੋਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (7) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

---

* ਲੇਖਕ

ਭਜਨ ਲਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ - ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ, ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4, ਦਾਜ ਐਕਟ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਸ 21, 22, 24-26, 29, 32, 33]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 498ਏ - ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਧ ਰਹੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ - ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜੇ - ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ - ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਦੋਸ਼ - ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - 'ਬੇਰਹਿਮੀ' - ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 - ਸ. 498 ਏ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ.

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ [1990] ਪੂਰਕ 3 ਐਸਸੀਆਰ 259: **(1992) ਪੂਰਕ 1 ਐਸਸੀਸੀ 335;** *ਜੀਵੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐਲਐਚਵੀ ਪ੍ਰਸਾਦ* [2000] 2 ਐਸਸੀਆਰ 123 : **(2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 693;** *ਪ੍ਰੀਤੀ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ* [2010] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1168: **(2010) 7 ਐਸਸੀਸੀ 667 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।**

ਅਰਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [2014] 8 ਐਸਸੀਆਰ 128: **(2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ 273 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973; ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860; ਦਾਜ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1961

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ; ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਚੱਲ ਰਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ; ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ; ਵਿਆਹੁਤਾ ਮਕਾਨ/ਘਰ; ਕਾਊਂਟਰਬਲਾਸਟ; ਵਿਆਹ ਤੋੜਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ; ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ; ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ; ਬੇਕਸੂਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ; ਭੜਕਾਓ; ਦਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ; ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ; ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਾ/ਮਤਭੇਦ; ਘਰੇਲੂ ਝਗੜੇ; ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ; ਬੇਰਹਿਮੀ; ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ; ਜਵਾਬੀ ਉਪਾਅ; ਸਕੋਰ/ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੋ; ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ; ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ; ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ; ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਦੋਸ਼; ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 16239

2022 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਪੀ ਨੰਬਰ 1479 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 16.02.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਭਮ ਕੁਮਾਰ, ਅਨੁਭਵ ਜੈਨ, ਨਯਨ ਸੈਣੀ, ਧਰੁਵ ਗੋਇਲ, ਹਨੀ ਵਰਮਾ, ਰਾਹੁਲ ਮੋਹੋਦ, ਸੰਜੇ ਗਿਆਨ, ਡਾ ਵਰਨੀਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਚੰਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵੀਨਾ ਸਹਿਗਲ, ਐਸ ਉਦੈ ਭਾਨੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਨਾਗਾਰਤਨਾ, ਜੇ

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

1. 2. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1479 ਵਿੱਚ 16.02.2022 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 (ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੇਰੇਡਮੇਟ ਥਾਣੇ, ਰਚਾਕੋਂਡਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਮਿਤੀ 01.02.2022 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1860 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਆਈਪੀਸੀ") ਅਤੇ ਦਾਜ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1961 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਦਾਜ ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਆਹ 08.03.2015 ਨੂੰ ਚੇਨਾਕੇਸਵਾ ਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਮਰਾਕਪੁਰਮ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਸੱਸ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 6 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਨਨਦ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ

6 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 7 ਜੋ ਉਸਦਾ ਜੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਮਿਤੀ 01.02.2022 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦਾਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਨਕਦ, 10 ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵੀ ਖਰਚ ਕੀਤੇ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋੜਾ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਜੋਲਾਰਪੇਟਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 2 ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਸਾਲ 2016 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਧੁੱਤ ਹੋ ਕੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਨਿਕਾ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਸਨ।

4. ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲ ਰਹੀ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 7 ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ("ਸੀਆਰਪੀਸੀ") ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1479 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਨੇਰੇਡਮੈਟ ਥਾਣੇ, ਰਾਚਾਕੋਂਡਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

5. 16.02.2024 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 01.02.2022 ਨੂੰ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਂਡਿੰਗ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1479 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41-ਏ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਅਰਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2014) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਮਿਤੀ 01.02.2022 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

6. 16.02.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2022 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ ਨੰਬਰ 1544 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਈਬਰਾਬਾਦ ਦੇ ਮਲਕਾਜਗਿਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 03.06.2022 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 7 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜੀਜਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਮਲਕਾਜਗਿਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜੂਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ-ਕਮ-ਵਧੀਕ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

7. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 01.02.2022 ਨੂੰ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 03.10.2021 ਨੂੰ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 05.10.2021 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 11.11.2021 ਨੂੰ ਤਿਰੂਪਥੂਰ ਸਬ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੋਵਿੰਦਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਸਹੁਰਾ ਘਰ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 13.12.2021 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 01.02.2022 ਨੂੰ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਜੋੜੇ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ 16.02.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 01.02.2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

9. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਨਿਕਾ ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਲਡਬਲਯੂ 3 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਦਾਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 10 ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 01.02.2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

10. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82, ਮਿਤੀ 01.02.2022 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ**, 1992 ਸਪਲੀਮੈਂਟ (1) ਐਸਸੀਸੀ 335** ("ਭਜਨ ਲਾਲ") ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹ ਮਾਪਦੰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਹਿਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

> "102. ਅਧਿਆਇ XIV ਅਧੀਨ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ।

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਖਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੂਚੀ ਦੇਣਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

X x x

(7) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12. ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

13. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"**498ਏ. ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪਤੀ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦਾ ਹੈ**- ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪਤੀ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ: - ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, "ਬੇਰਹਿਮੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅੰਗ ਜਾਂ ਸਿਹਤ (ਚਾਹੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ) ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

14. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾਜ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

''3. ਦਾਜ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ-

(1) ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਜ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਜ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:

(ਏ) ਉਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜੋ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ;

(ਬੀ) ਉਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜੋ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਾੜੀ ਜਾਂ ਲਾੜੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

4. ਦਾਜ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ- ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾੜੇ ਜਾਂ ਲਾੜੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਤੋਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

15. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਬੇਰਹਿਮੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬੇਰਹਿਮੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜੋ ਔਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅੰਗ ਜਾਂ ਸਿਹਤ (ਚਾਹੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ) ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਜਾਂ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਦਾ ਤਸ਼ੱਦਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹੈ।

16. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾਜ ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦਾਜ ਦੇਣ, ਲੈਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੪ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾੜੇ ਜਾਂ ਲਾੜੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਤੋਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

17. ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਮਿਤੀ 01.02.2022 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ।

18. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾ ਨੰਗਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਤਾਰੀਖ, ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 03.10.2021 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 05.10.2021 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 11.11.2021 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਤਿਰੂਪਥੂਰ ਸਬ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਸਹੁਰਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦਨ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 2021 ਵਿੱਚ ਹੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਹੁਰਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

20. ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 13.12.2021 ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 01.02.2022 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਤਹਿਤ ਨੇਰੇਡਮੈਟ ਥਾਣੇ, ਰਚਾਕੋਂਡਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 2022 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ 82 ਦਰਜ ਕੀਤੀ।

21. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 03.10.2021 ਨੂੰ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 13.12.2021 ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 01.02.2022 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਕੋਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

22. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਦਲੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਹਨ।

23. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।

24. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਜੋੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਗੁੰਟਾਕਲ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 6 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੇਲੋਰ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਅਤੇ ਗੁੰਟੂਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

25. ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ,

ਅਕਸਰ ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਘਰੇਲੂ ਝਗੜੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਦੋਸ਼ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਸੀਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ।

26. ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਯਾਨੀ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਜੋਲਾਰਪੇਟਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਾਲ 2015 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 2016 ਅਤੇ 2017 ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 05.10.2021 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 11.11.2021 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਤਿਰੂਪਥੂਰ ਸਬ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹੁਰਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੋਵਿੰਦਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟੈਲੀਫੋਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

27. ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

28. ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਵਰਗੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ, ਜੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਂਹ ਘੁੰਮਣ ਦੀਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਕਈ ਵਾਰ, ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29. ਅਸੀਂ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਦਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਕਾਰਨ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੀਵੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐਲਐਚਵੀ ਪ੍ਰਸਾਦ (2000) 3 ਐਸਸੀਸੀ 693 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

> 12. ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਰਸਮ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਝੜਪਾਂ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਕਸਰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਡਿਫਾਲਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੁਖਾਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਣ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ "ਕੇਸਾਂ" ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ "ਨੌਜਵਾਨ" ਦਿਨ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

31. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ **(2010) 7 ਐਸਸੀਸੀ 667** ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਵਿਹਾਰਕ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਦਾ ਰੰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

32. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਭਜਨ ਲਾਲ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦਾਹਰਣ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (7) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

33. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1479 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 16.02.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1479 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 2022 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 82 ਮਿਤੀ 01.02.2022 ਨੂੰ ਨੇਰੇਡਮੈਟ ਥਾਣੇ, ਰਾਚਾਕੋਂਡਾ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498ਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4, ਪਹਿਲੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਮਲਕਾਜਗਿਰੀ, ਸਾਈਬਰਾਬਾਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 03.06.2022 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਲਕਾਜਗਿਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜੂਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ-ਕਮ-ਵਧੀਕ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

† ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016